

SVETA MISA U MARIJI LURDSKOJ

U ponedjeljak 11. veljače održana je Sveta misa u svetištu Marije Lurdske iz karaševske Kurjačice, a sudjelovao je veliki broj karaševskih vjernika iz svih naših seli.

Misu je održao vlč. Marijan Tjinkul, lupački župnik, u konceleciji vlč. Đurđa Katića, vlč. Đurđa Patašana, vlč. Petra Dobre, vlč. Davora Lucacele i još nekih drugih mladih karaševskih svećenika. Odmah na početku misnog slavlja vlč. Tjinkul je istaknuo kako se 11. veljače 1858. godine Sveta Marija prvi put ukazala maloj Bernardici te zahvalio svim prisutnima, posebice onima koji su došli iz drugih mjesta da svojim prisustvom uveličaju misno slavlje u svetištu Marije Lurdske iz Karaševa

Nadahnuto propovijed o Svjetskom Danu bolesnika održao je vlč. Davor Lucacela, istaknuvši da nema među okupljenim vjernicima onih koji nisu u krugu najuže obitelji imali bolesnog ili koji ga tijekom vremena neće imati i upravo zato je potrebno da barem jednom godišnje, uz pomoć blažene Djevice Marije, promislimo na vjerski način o bolesti, kako da kao vjernici pomognemo nekome tko je bolestan i kako da sami sebi pomognemo onda kad obolimo. „Najbolji primjer je Isus krist i njegovi postupci jer oko njega su se svi ozdravili. Isus je umio postupiti bolesnim,

Za vrijeme propovijedi

on je u mnoštvu odmah opazio i prepoznao bolesnika. I sadašnja Sveta misa je mnoštvo. Mnogi mislimo da našu muku, patnje, nevolje i strahove nitko ne zna, nitko ne vidi. Isus Krist nas sve vidi, Bog zna koje su naše muke, Bog zna sve što uzdišemo, naglasio je vlč. Lucacela za vrijeme propovijedi.

Nakon Svete mise, u duhovnom miru i zadovoljstvu, vjernici su otišli svojim kućama kako bi Božji blagoslov, najdragocjeniji dar, podijelili sa svojim najbližima.

Ivan Dobra

Za vrijeme Svete mise kod Svete Marije Lurdske

UREDNIŠTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Počasni glavni urednik: prof. Milja RADAN

Glavni urednik: Ivan DOBRA

Urednici: Lina TINKUL; Daniel LUKAČELA; Slavica-Marija MUSELIN; Marija LACKIĆ

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL, Tincul Marian

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Ivan DOBRA

Redactori: Lina TINCUL; Daniel LUCACELA; Slavica-Marija MUSELIN; Maria LAȚCHICI

Tehnoredactor: Zlatko Nikola URSUL, Tincul Marian

Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN

Adresa: Carașova 22, jud. Caraș-Severin, 327065 România

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; hgredactia@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

U SPOMEN...

Draga naša Martico, bliži se već godina dana otkako nisi s nama. Suzom, tugom i s boli svi se na te sjećamo, osobito muž Marjan, sinčići Marjanka i Pepica, žalna svekrva Lina i svekar Petar i tvoja rođena majka, Marta. Tvoja prerana smrt je ostavila nepopunjenu prazninu u srcima svih nas i onih koji su te voljeli. Teško nam je reći da te nemamo više, Sjećanje na tebe nikad se ne briše. Prestalo ti srce, umuknuo tvoj glas, Draga naša Martico, otišla si od nas. Zauvijek je ostala žalna cijela naša obitelj.

Žalosna obitelj

U ovom broju / În acest număr:

POKLADJE U...

str. 3
pag. 3

ULAZNI PUT...

str. 5
pag. 5

O NOUĂ ȘEDINȚĂ...

str. 7
pag. 7

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XX
Broj: 96.
veljača 2013.
Anul: XX
Nr.: 96
februarie 2013

FAŠANKE U NAŠIM SELIMA

Običaj fašanka održava se dan prije Pepelnice ili Čiste srijede i jedan je od najslikovitijih godišnjih događaja u našoj sredini, a mladi i odrasli gotovo ga u istoj mjeri s nestrpljivošću dočekuju.

"Mušorke" u Klokotiču

nastavak na 2. str.

FAŠANKE U OPĆINI LUPAK

Korjene ovog običaja možemo potražiti duboko u povijesti čovječanstva kada su ljudi vjerovali da pomoću zastrašujućih načina odjevanja mogu istjerati zimu i zle duhove ili demone. Dakle, to je poganski, svjetovni običaj kojega mi, u našoj svijesti, vezemo uz kršćansku tradiciju. Međutim, ova povezanost nije sasvim slučajna. U devetom stoljeću, u crkvenome svijetu nastaje pravilo koje propisuje da svećenici drže post dva dana prije Čiste srijede, a nedjelja u kojoj počinje korizma postaje poznata kao bezmesna nedjelja. U našem vremenu, u svijesti ljudi, utorak prije Pepelnice jest zadnji dan prije Uskrsa kada je gotovo sve dopušteno, kada je dozvoljeno ludovati i okusiti sve vrste jela koja će biti zabranjena sutrašnjim danom.

Dječji maskenbal u Ravniku

svoj pravi identitet. Najbolje su maske bile nagrađene, a sponzori su bili Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj, koji je određenu novčanu svotu dodijelio u svim našim selima, Demokratski Savez Hrvata u Rumunjskoj koji je organizirao maskenbal u Ravniku te razne privatne osobe. Kostimi, maske

balom za mališane, nazvanim „Miši“, koji se svake godine održava u Domu kulture iz Klokotiča.

Sutradan, kostimirani učenici svih škola općine Lupak okupili su se u Ravniku na mini maskenbalu, koji se odvijao u prostorijama mjesne Osnovne škole. Za njih je bilo priređe-

„Miši“ u Klokotiču

Fašanke se, dakle, po tradiciji održavaju utorakom, međutim u karaševskim selima kostimirani mladići i odrasli sa zastrašujućim maskama pokazuju se po ulicama već u nedjelju. Oni se u Klokotiču nazivaju Mušorke, dok su u ostalim selima poznati kao Mošulje. Za njih se u Klokotiču, Ravniku i Vodniku priredio maskenbal u mjesnim kulturnim domovima, gdje su oni napokon skinuli maske i otkrili

te izvedene predstave sudionika bile su ove godine zaista na vrhuncu, ali je ipak najveća nagrada pripala – kako je sugestivno rečeno sa scene klockotičkog doma kulture – „našoj tradiciji karaševskoj. Mi smo Karaševci i ne možemo da budemo nešto drugo“.

Osnovna je škola općine Lupak bila izuzetno aktivna u ovim danima. Ona je započela svoju pokladnu ofanzivu s tradicionalnim

no tombolsko izvlačenje, nakon čega je slijedila parada kostima i maski te tradicionalni karaševski danac. Na kraju su se odabrale i nagrađile najbolje maske, ali mora se reći da su raznim slatkišima bili nagrađeni svi sudionici ovog karnevala, brigom Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj koji je i ove godine novčano potpomogao u organiziranju maskenbala.

Daniel Lucacela

„Mošulje“ u Ravniku

„Mošulje“ u Vodniku

PRODAJA KRUHA IZ KOMBIJA

Prodavač kruha iz žutog kombija, nakon što mu karaševska komanda nije izdala dozvolu za pokretnu (ambulantnu) prodaju kruha, žali se na sve moguće načine protiv takve odluke karaševskog kneza. Da bi mu lamentacije bile uvjerljive i vjerodostojne, neumorno ističe kako je njemu osobito stalo do starih osoba iz svih krajeva Karaševa, da nije za vrijeme bivšeg kneza imao problema s ambulantnom prodajom kruha putem kombi-prodavaonice u Karaševu, da i dandanas ima dozvolu za prodaju kruha pod istim uvjetima u Anjini itd, itd.

Nevini naš prodavač kruha nikome ne veli da on nije naviknut izdavati račun za prodani kruh ili druge slične pekarske proizvode i da je pravo čudo što nadležne inspekcij-ske službe još uvijek toleriraju takvu

vrstu prodaje. Pa bilo to i na mjestima za koje je dobio dozvolu od karaševskog kneza, ispred Dispensara i kod Dvojezične gimnazije u Karaševu, te na jednoj lokaciji u Nermiđu i jednoj u Jabalču, što opet naš prodavač ne ističe u svojim lamentacijama.

Osim što prodaje kruh na

crno, bez računa, direktno iz kombija, ovaj prodavač vjerojatno krši i mnoge druge propise, među kojima one vezane za higijenu i nije nam jasno zašto traži da mu baš knez, koji je izabran da poštuje zakone i štiti svoje mještane, dopusti takvu prodaju.

Ivan Dobra

CENTAR ZA TURISTIČKO INFORMIRANJE JOŠ UVIJEK JE ZATVOREN

Premda je zgrada Centra za turističko informiranje dovršena već prošle godine, kada je inače obavljena i recepcija između karaševske komande i firme SC.EDIFILS BILD SRL za zgradu, Turistički centar iz Karaševa još uvijek nije započeo s radom tako da turisti ne mogu dobiti informacije o znamenitostima i privlačnostima Karaševa i okoline. Zašto je Turistički centar i danas zaključan i gdje su nastali problemi koji sprečavaju otvaranje i funkcioniranje centra, ljubazno nam je objasnila tajnica karaševske općine, gđa. Marija Vernika:

„Kao prvo, još uvijek su blokirana radna mjesta u državnom sektoru. Nakon što je zgrada dovršena i obavljena recepcija, karaševska

komanda je imala dužnost zaposliti u Turistički centar dvije osobe (jednog turističkog vodiča i jednog turističkog agenta). To je pretpostavljalo započinjanje jednog postupka kojeg smo mi i pokrenuli lani i čiji je cilj bio dobivanje odobravanja nadležnog Ministarstva za organiziranje natječaja za ova dva radna mjesta. Međutim, Ministarstvo nam nije dosada dao nijedan odgovor, i nadalje čekamo. Bez tog odobrenja ne možemo ništa napraviti, zakon nam to zabranjuje.

Inače, mi imamo ova dva radna mjesta obuhvaćena na našoj organigrami ali, ponavljam, sve ovisi sad o Ministarstvu, a ne o nama. Čim dobijemo odobrenje Ministarstva organizirat ćemo natječaj, a čitava procedura ne bi trebala trajati više od

mjeseca dana“.

Na kraju bismo napomenuli da je financiranje izgradnje Turističkog centra omogućeno kroz program PNDR, Mjera 313. Cjelokupna investicija iznosila je 1.055.452 leja, a radove je izvodila tvrtka SC EDIFILS BILD SRL.

Ivan Dobra

VAŽNA OBAVIJEST

Služba za kolektiranje smeća, obavijestava stanovnike Karaševa, Nermiđa i Jabalča da će se u karaševskoj općini krupni otpad skupljati dva puta u godini, prvi put po sljedećem rasporedu: u Karaševu, 18.03.2013., s početkom od 8,00, a u Nermiđu i Jabalču, 19.03.2013. Drugi termin za skupljanje loma u našoj općini bit će krajem jeseni, a točan datum će biti određen i komuniciran u dogledno vrijeme.

Pod krupnim lomom se podrazumijeva na primjer na stari mobilijer, obluci, postelje, frigidieri, televizori, stolove, radije i druge slične stvari

POVIJEST KARAŠEVSKIH HRVATA U RUMUNJSKOM BANATU

(16.-18.stoljeće)

U Zagrebu je prošle godine objavljena knjiga Povijest karaševskih Hrvata u rumunjskom Banatu (16.-18. stoljeće), čija je autorica povjesničarka Castilia Manea-Grgin. Knjiga je zapravo doktorska dizertacija spomenute autorice, obranjena na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, 2004., na Odsjeku za povijest. Autorica je podrijetlom iz Rumunjske, no već dugo godina živi i radi u Zagrebu. Napisala je dosta članaka o karaševskim Hrvatima, a ova knjiga, kako navodi jedan od recenzenata, prof.dr.sc. Božena Vranješ-Šoljan „Predstavlja djelo velike vrijednosti u kojemu je znanstvenoj analizi podvrgnuta problematika rumunjskih Hrvata – Karaševaca od 16.-18. stoljeća. U njemu je autorica složenom metodologijom i interdisciplinarnim pristupom rekonstruirala razne aspekte društvenog razvoja karaševskih Hrvata u razdoblju osmanske i habsburške vladavine. (...) Ovim djelom autorica je uspjela dati živu i zanimljivu sliku u važnom razdoblju društvenog razvoja karaševskih Hrvata u Banatu tijekom 17. i 18. stoljeća čime je pokrila veliku prazninu u hrvatskoj historiografiji“.

Na 304 stranice autorica je rekonstruirala razne aspekte društvenog razvoja karaševskih Hrvata u razdoblju osmanske i habsburške

Castilia Manea-Grgin

Povijest karaševskih Hrvata u
rumunjskom Banatu (16.-18. stoljeće)

vladavine i pokušala odgovoriti na neka vrlo složena pitanja.

Osim uvodnog dijela, zaključka, priloga, popisa izvora i literature, knjiga sadrži pet opširnih poglavlja. U prvom poglavlju autorica govori o političkom, ekonomskom, društvenom i vjerskom okviru u kojemu žive karaševski Hrvati od druge polovice 16. te u 17. i 18. stoljeću.

Posebno je zanimljivo drugo poglavlje Karaševski Hrvati: ljudi i prostor u kojem se autorica bavi jednim od najsloženijih historiografskih problema povijesti rumunjskih

Hrvata, a to je pitanje njihova podrijetla i vremena dolaska Karaševaca u današnji zavičaj. U trećem poglavlju Gospodarska i društvena struktura karaševskih sela u drugoj polovici 16. te u 17 i 18. stoljeća, između ostalog detaljno su opisana tadašnja glavna zanimanja: uzgoj ovaca i koza, pečenje rakije te pravljenje šindre i dasaka za bačve.

Četvrto poglavlje Crkva kod karaševskih Hrvata u 17. i 18. stoljeću bavi se crkvenim prilikama, ulogom franjevac i isusovaca. Navodi se da je Karaševo bilo važno misionarsko mjesto i važna župa u Banatu. Autorica detaljno opisuje djelatnost franjevačkih i isusovačkih misionara u vrijeme protureformacije, njihov odnos prema lokalnom stanovništvu, govori i o misijama bosanskih franjevac u 17. stoljeću na području osmanske Ugarske, a u sklopu toga i u Banatu, odnosno Karaševu.

Posljednje poglavlje Proces opismenjavanja i nastanak lokalne inteligencije kod karaševskih Hrvata u 18. stoljeću govori o počecima školstva u našim krajevima koje je povezano s prisutnošću isusovaca. Autorica navodi podatke o izgradnji prve škole u Karaševu 1760. i prvom domaćem učitelju, Luki Katiću, zatim o školama u drugim mjestima koje su također dobile domaće učitelje.

Sigurno se naši čitatelji pitaju zašto govorimo o ovoj knjizi. Zato što je to prva povijesna knjiga posvećena isključivo nama, karaševskim Hrvatima i da bi je trebalo svakako imati u našim školama, i u našim domovima. Pisalo se o nama, uglavnom s lingvističkog aspekta, pa onda nešto o našem folkloru i običajima. Literatura kojom se je spomenuta autorica služila mnogobrojna je i različita, pa svi oni koji žele saznati nešto više mogu se uputiti u dublje istraživanje nekih od spomenutih izvora. Svakako bi knjigu trebalo pročitati jer sigurno ćete otkriti vrlo zanimljive podatke, a zanimljivo je vidjeti i kako su nas drugi doživljavali. O knjizi bi još trebalo napisati par važnih opaski i skrenuti pozornost na neke posebno važne dijelove no to ćemo možda napraviti u nekom drugom broju.

Maria Lațchici

POKLADJE U OSNOVNIM ŠKOLAMA IZ KARAŠEVA

U petak 8. veljače Osnovna škola br.1 priredila je prigodnu maškaradu.

Tog dana polaznici vrtića odjenuli su se u različite kostime i nosili čudnovate maske. Mališani su ove godine pokazali veliku maštovitost pri izabiranju maski i na poseban su način obilježili pokladne svečanosti. Najbolje maske, a to znači one najčudnovatije, bile su na kraju simbolički nagrađene. Nakon pokladne ceremonije, mladi sudionici su se zasladili s kolačima i tortama koje su dan prije pripremili zajedno sa svojom obitelji.

"Mošulje" u Zajedništvu Hrvata

Poklade u Jabalču

Osnovna škola broj 2 priredila je prigodni pokladni program u utorak 12. veljače, kada je polaznicima vrtića i učenicima od prvog do četvrtog razreda upriličeno da se maskiraju, kostimiraju i organiziraju igre transformiranja u nekog drugog i poistovjećivanja s omiljenim junacima iz povijesti.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je i ove godine novčano podržalo ovogodišnje pokladne programa u svim školama iz karaševske zajednice gdje su bili organizirani.

Ivan Dobra

Vrtić br. 1 u Karaševu

Vrtić br. 2 u Karaševu

POČELO JE KORIZMENO VRIJEME

Utorak, 12. veljače, bio je posljednji dan prije Pepelnice, odnosno Čiste srijede, u kojemu je kršćanskim vjernicima bilo dopušteno uživanje u sladostima ovozemaljskog života.

Inače, Poklade koje prethode Korizmi vrijeme su razuzdanosti, obiljne hrane, jela, pića i veselja. U Karaševu, našem najvećem mjestu, nije bilo niti ove godine organiziranog veselja, izgleda da je dugogodišnja tradicija veselja na pokladni utorak posve izumrla. S Čistom srijedom, odnosno

Pepelnicom, kada vjernici strogo poste, započela je Korizma, koja traje četrdeset dana, do Velikog četvrtka, a to je vrijeme u kojemu se pripremamo za najveći kršćanski blagdan, Uskrs. Za vrijeme Korizme vlada poseban način života. To je doba apstinencije i odricanja, vjernici se prisjećaju Isusovog boravka u pustin-

ji, vrijeme je posta, pokorničkih djela i molitve. Posebna pažnja se obraća molitvama u kući i meditaciji, u crkvi se pjevaju tužnije i žalosnije pjesme, ne ukrašavaju se oltari, a najčešće ne svira niti orgulje. Predlaže se da vjernici pomažu siromašnima, davaju više pažnje starijima, da posjećuju napuštene i bolesne.

Ivan Dobra

Svakog zadnjeg utorka u mjesecu s početkom od 13:00, na TVR3 prikazuje se naša emisija na hrvatskom jeziku. Gledajte nas!

Svakog petka s početkom od 19:10, na frekvenciji 105,6 MHz Radio Rešice, emitira se naša emisija na hrvatskom jeziku. Slušajte nas!

VATIKAN: PAPA BENEDIKT XVI. PREDVODIO POSLJEDNJU JAVNU PAPINSKU MISU

Dopustimo Gospodinu da nas preobrazi, obnovi i obrati

Poslije podne na Čistu srijedu, 13. veljače, u bazilici sv. Petra papa Benedikt XVI. slavio je svoju posljednju javnu papinsku misu, misu s obredom blagoslova pepela i pepeljenjem, te je održao propovijed o smislu korizme. »Okolnosti su navele da se okupimo u vatikanskoj bazilici«, oko groba svetoga Petra apostola, »kako bismo zatražili i njegov zagovor za put Crkve u ovome posebnom trenutku, obnavljajući svoju vjeru Vrhovnom Pastiru, Kristu Gospodinu. Za mene je ovo prava prilika da zahvalim svima, posebno vjernicima Rimske biskupije, dok se približavam završetku Petrove službe, te da zamolim za posebni spomen u molitvi«, rekao je Sveti Otac, pozivajući vjernike da evanđeoske poruke pretvore u konkretne stavove i ponašanja u korizmeno vrijeme.

Pogled iz kuta

»Vratite mi se cijelim srcem« **U ovo doba čovjek se treba ponovno vratiti Bogu, pouzdati se u njegovu milost i milosrđe, kako je pozivao prorok Izaija. A to znači da mora »strgati svoju odjeću« zbog skandala i nepravda, ali ne optužujući za njih druge, nego razmišljajući o svome srcu, o svojoj savjesti, svojim nakanama, te »dopustiti Gospodinu da ga preobrazi, obnovi i obrati«. Poziv »vratite mi se cijelim srcem« ne vrijedi samo za pojedinca, nego i za zajednicu, posebno crkvenu, jer se vjera živi u zajednici, pa vjernik mora biti svjestan da svoj pokornički korizmeni put ne prolazi sam, nego s mnogom braćom i sestrama u Crkvi. Prorok na kraju staje na molitvi svećenika koji plaču i obraćaju se Bogu da ne prepusti ismijavanju svoju baštinu. Zašto bi se narodi trebali pitati: Gdje je Bog njihov? Upravo takva molitva vjernike potiče na razmišljanje o vjerskom svjedočenju i kršćanskome životu, o životu crkvene zajednice koja mora očitovati »lice Crkve« koje je, ponekad, iskrivljeno. »Posebno mislim na grijehe protiv jedinstva Crkve, na podjele u crkvenom tijelu.**

Živjeti korizmu u jačem i vidljivijem crkvenom zajedništvu, pobjeđujući individualizme i rivalstva, ponizan je i dragocjen znak za one koji su daleko od vjere ili koji su ravnodušni.«

Pavlove riječi iz Poslanice

Korinćanima, da je upravo sada »vrijeme milosti, vrijeme spasa«, kršćanima današnjice ne dopuštaju niti izbjegavanja niti lijenost: ovaj trenutak ne smiju propustiti, »on nam je dan kao jedinstvena i neponovljiva prilika«. U tome imaju pomoć onoga tko se ponizio toliko da ga je Bog »učinio grijehom za nas« - i to onoga koji nije poznao grijeh, Isusa. On je s čovječanstvom prihvatio sve, čak do smrti na križu. »Pomirenje koje nam je ponuđeno imalo je previsoku cijenu, cijenu križa podignutog na Golgoti, na kojemu je visio Božji sin koji je postao čovjekom. U tom Božjem uranjanju u ljudsku patnju i ponor zla korijen je našega opravdanja. Naš »povratak Bogu svim srcem« na korizmenom putu prolazi preko križa, nasljedovanja Krista na putu koji vodi na Kalvariju, u potpunom sebedarju. To je put na kojemu svaki dan treba naučiti uvijek izlaziti iz našega egoizma i naših zatvorenosti i dati prostora Bogu koji otvara i preobražava srce.«

U Matejevu evanđelju zapisan je Govor na gori koji sažimlje tri prakse Mojsijeva zakona: milostinja, molitva i post. One su i tradicionalne smjernice u korizmenom vremenu, rekao je Papa, i na taj način se odgovara na poziv »vratiti se Bogu svim srcem«. No, ono što je važno je kvaliteta i istina odnosa s Bogom u tom vjerničkom ponašanju. Isus

javno proziva vjersku hipokriziju, ponašanje koje je tek »napuhavanje« za javnost, stajališta koja očekuju pljesak i odobravanje. »Pravi učenik ne služi sebi samome ili 'javnosti', nego Gospodinu, u jednostavnosti i velikodušnosti.« A onda i »Otac tvoj, koji vidi u tajnosti«, vidi što je dobro i to nagrađuje. Kada vjernici neće tražiti svoju slavu i kada će biti svjesni Božje nagrade, kada će biti sjedinjeni s Bogom na ovome svijetu i na svome vjerničkome putu, onda će na kraju života susreti licem u licem onoga za kime žude u svjetlu i istini, rekao je Papa i pozvao vjernike da puni pouzdanja i radosti započnu još jednu korizmu.

Na općoj audijenciji u srijedu 13. veljače papi Benediktu XVI. cijela je Crkva - preko vjernika i hodočasnika koji su iz cijeloga svijeta došli u Rim - pokazala koliko ga voli i koliko cijeni ono što je činio kao Petrov nasljednik od 2005. i kako će zauvijek ostati u srcima svijer jer poštuju njegovu hrabru duhovnu odluku, koja je postala neviđenom porukom cijelome svijetu. Kada je na početku audijencije Benedikt XVI. kratko progovorio o svojoj odluci, vjernici su ga prekinuli pljeskom. »Draga braćo i sestre, kao što znate odlučio sam... (pljesak) - hvala vam na vašoj simpatiji! - odlučio sam se odreći službe koju mi je Gospodin povjerio 19. travnja 2005. To sam učinio u potpunoj slobodi za dobro Crkve, nakon što sam dugo molio i ispitivao pred Bogom svoju savjest, jako svjestan težine toga čina, ali isto tako svjestan da nisam više u stanju obnašati Petrovu službu onom snagom koju ona zahtijeva. Podupire me i prosvjetljava sigurnost da je Crkva Kristova, a On neće dopustiti da joj uzmanjka njegovog vodstva i njegove skrbi. Svima zahvaljujem na ljubavi i za molitvu kojom ste me pratili. Hvala! Ovih sam dana, koji za mene nisu bili laki, gotovo fizički osjetio snagu molitve, što mi ju donosi ljubav Crkve, vaša molitva. Nastavite moliti za mene, za Crkvu, za budućega papu. Gospodin će nas voditi«, rekao je Benedikt XVI.

Preuzeto iz Glasa Koncila.

RASPRAVE OKO OSNIVANJA GRADSKOG PODRUČJA

Krajem prošlog mjeseca održan je u glavnom gradu Karaš-severinske županije sastanak između ričičkog gradonačelnika i njegovih kolega iz susjednih mjesta glede mogućnosti osnivanja jednog gradskog područja.

Susretu su nazočili načelnici iz Bocše, Karaševa, Lupaka, Ocne de Fier, Târnove i Văliuga. Do kraja veljače, načelnici će poslati gradskoj općini odgovor vezan za pristanak udruživanja, a nakon toga će konzultirati stanovništvo i predložiti mjesnom vijeću za odobravanje projekt odluke vezan za ovu problematiku. Želja Ričice je osnivanje gradskog područja s punim pravima asocijiranjem s drugim osnovnim administrativno-teritorijalnim jedinicama, obuhvatanjem u gradskom području mjesta koje se nalaze na udaljenosti do 30 km od Ričice. Osnivanjem ovog gradskog područja, udružene općine i gradovi izborit će nepovratna novčana sredstva što pretpostavlja jednostavniji razvoj projekata, bez gubljenja mjesne autonomije.

Prof. Milja Radan, karaševski knez, pružio nam je više detalja o tom susretu:

„Te metropolitanske zone su jedna novina za našu općinu. Za zapadni svijet to nije novina, to se odavna prakticira, dok taj sustav razvoja po zonama, kod nas je na početku. On pruža izvjesne prednosti. To jest, ako si uključen u jednu takvu zonu i tražiš da vam se napravi nešto, to ne tražiš samo u tvoje ime, jer Europska Unija pita za koga je to. Jedno je kad govoriš o naselju s 3.000 stanovnika, a drugo je kad kažeš da je to za jednu metropolitansku zonu, s 10.000-20.000 stanovnika. To je jedan novi uvid na zonalni razvoj, jer to znači da se uključuje u jedan veći krug ili sastav, i onda to pridobija drugu vrijednost, socijalnu, društvenu, ekonomsku itd. To su te metropolitanske

zone. Mi smo se uključili u tu zonu za grad Ričicu i okolice. Tu smo nekoliko općina koje sad imamo pravo, pošto smo članovi, da naši projekti budu odobreni. Recimo da mi namjeravamo napraviti jedan veliki most koji da poveže dva kvarta ovog velikog Karaševa. Taj most ima strašnu vrijednost, i ako kažemo da on se uklapa u jednu metropolitansku zonu koja obuhvata toliki broj stanovnika, toliki teritorij, to je ok. To će koristiti ne samo Karaševci, nego i naši gosti, koji ako žele da svrate u Karaševo imat će jednu lijepu magistralu da idu dalje za Anjinu, ili na drugu stranu. Konkretno, stav naše općine je pozitivan i mi smo se uključili u taj sustav i to smo potvrdili pismeno.“ **Lina Tincul**

DIVERGENȚELE CONTINUĂ...

Se știe că între conducerea UCR-ului și noul deputat al minorității croate în Parlamentul României, Ghera Slobodan, există neînțelegeri generate de solicitarea unui birou în incinta sediului Uniunii pentru deschiderea unui cabinet parlamentar.

Pe 7 ianuarie 2013, Giureci-Slobodan Ghera trimite o adresă conducerii UCR-ului prin care solicită să i se ofere un spațiu pentru deschiderea cabinetului parlamentar, „în aceleași condiții cum au fost atribuite precedentului deputat UCR”. Acesta consideră că trebuie să-și deschidă cabinetul în localitatea în care a primit cele mai multe voturi, și anume în comuna Carașova, unde a dobândit încrederea a 333 de votanți. Pe 8 ianuarie 2013, conducerea Uniunii îi comunică deputatului Ghera Slobodan că nu i se poate oferi spațiul, întrucât Uniunea nu dispune de spații disponibile.

La ședința Consiliului Coordonator al UCR-ului din 19 ianuarie 2013, Ghera Slobodan expune în fața consilierilor neînțelegerile privind

spațiul respectiv. Cu aceeași ocazie, președintele Uniunii precizează că în cererea adresată tânărul deputat solicită atribuirea unui spațiu „în aceleași condiții cum au fost atribuite precedentului deputat”, de unde ar rezulta că actualul deputat dorește de fapt biroul în care își desfășoară activitatea președintele UCR-ului. Pe de altă parte, dacă cabinetul parlamentar al fostului deputat se afla în biroul președintelui Uniunii, aceasta s-a datorat faptului că prof. Radan ocupa pe atunci atât funcția de deputat, cât și pe cea de președinte al Uniunii Croaților din România. Președintele Uniunii a mai precizat că nu are nimic împotriva atribuirii spațiului, doar că în adresă intențiile adresantului sunt formulate neclar și a cerut Consiliului Coordonator să intervină și să decidă

unde și ce spațiu să i se ofere. La rândul său deputatul Ghera încearcă să-i lămurească pe cei prezenți că nu aceasta i-a fost, de fapt, intenția, ci el își dorește să revină la biroul în care activa în calitate de salariat al Uniunii Croaților.

La finalul ședinței Consiliului Coordonator, consilierii votează să-i fie oferit solicitantului un spațiu parlamentar în incinta Uniunii. În această situație conducerea UCR-ului îi trimite o nouă adresă deputatului Slobodan Ghera prin care i se comunică că i-a fost acordat un spațiu pentru desfășurarea activității parlamentare în biroul în care a lucrat ca salariat și în care își desfășoară activitatea, în prezent, Ghera Milovan și Tudor Ivănoaica.

Lina Tincul

TREI APE ȘI DOI PEȘTI

Se întâmpla cu mulți ani în urmă, undeva pe la începutul ascensiunii mele, în perioada formării și șlefuirii pescarului de azi, adică a pescarului sportiv.

Trebuie să recunosc că, pe atunci, îi cunoșteam aproape pe toți pescarii din comună, mai ales pe cei sportivi, care nu erau prea mulți la număr, însă, prieteni apropiați din rândul pescarilor cu acte în regulă, aveam numai unul, pe laguța Martin. Și ceilalți pescuiau, dar fără permis și nu prea erau de acord cu pescuitul pe malul unui lac sau malul unui fluviu minunat cum este Dunărea, considerând aceasta o pierdere de timp. Ei se mulțumeau cu pescuitul mreinei brumării și al cleanului din spatele casei, pescuit ce era la îndemâna oricui în acea vreme. Așadar, nici eu nu știu cum am reușit, cu multa trudă și muncă de lămurire, să-i vrăjesc pe câțiva dintre prieteni să facem o ieșire la pescuit la munte, pe barajul de acumulare Trei Ape.

Era sfârșitul toamnei și iarna deja începuse să-și trădeze sosirea prematură. Așa că mi-am luat inima în dinți și împreună cu patru prieteni de-ai mei, laguța, Luka, cumnatul meu și un vecin, am plecat într-o lume cunoscută numai de noi, pescarii împătimiti întrale tagmei. Primul dintre cei patru, era pescar cu acte la zi, al doilea, un novice într-ale pescuitului, dar șlefuit de mine mai târziu, și-a achitat taxa de pescuit pe o zi direct la locul faptei, iar ultimii doi erau fără pretenții, dornici mai mult de aer curat și aventură. Am ajuns pe malul lacului încă din primele ore ale dimineții. Cunoscând lacul cel mai bine, eram responsabil cu alegerea locului de pescuit și cu montarea bețelor la linie fixă cu peștișor viu, prins pe râul Caraș cu o zi înainte. Mai aveam și viermișori și râme negre de pământ. În timp ce laguța mă ajuta la montat, ceilalți doi nepescari se ocupau cu adunarea lemnului pentru foc și pregătirea prânzului. În tot acest timp, domnul Luka se tot lăuda cu noile lui achiziții în materie de pescuit și camuflaj, adică o undiță nouă și un costum impermeabil foarte bine camuflat, atât de bine camuflat, spunea el, încât dacă se apropia de un puiet de molid cu greu puteai deosebi cine-i Luka și cine-i pomul". El a optat să controleze malurile lacului dimprejur cu voblerul, cu toate că i-am atras atenția că pe vreme rece peștii nu sunt atât de activi precum vara, iar șansele să prindă ceva sunt foarte mici, dar, mă rog, expli- că-i asta unui novice. Între timp, peștii

Lacul Trei Ape

și-au început recitalul la bețele cu linie fixă, aproape simultan la toate cele șase bețe, care erau echipate cu clopoțel. Aveam parte de trăsături puternice, am tot contrat căutând să înțepăm peștele prădator, când eu, când Jaguța, însă toate acestea erau în zadar, fără nici o captură. Nu știam de ce rămâneam atât de repede fără peștișorii momeală și am decis să ne oprim puțin, să ne regulegem și să analizăm situația. Între timp venise și domnul Luka. Acesta, cum era de așteptat, fără nici o captură și încetul cu încetul au cam început să mi se spargă borcanele în cap, că doar eu eram răspunzător cu destinația Trei Ape. Mi se reproșa că de ce nu ne-am dus la Dunăre sau în altă parte, de ce așa, de ce altfel etc... Luka era cel mai ofticat. Atunci am deschis o sticlă plină cu „licoarea lui Bachus” ca să se calmeze Luka și să mai potolim puțin spiritele, dar și pentru a evalua mai bine situația. La un moment dat, a început și ploaia. La început câțiva stropi, după aceea tot mai tare și am început să ne facem griji pentru pregătirea prânzului, deoarece nu aveam decât pâine și carne crudă. Până la ora prânzului nici un pește nu-și făcuse apariția în juvelnicele noastre. Am montat o undiță cu linie fină și cu plută, știind de existența carasului în lac, pe care i-am dat-o cumnatului meu să pescuiască. Acesta, după câteva lansări, scoate un clenuț de vreo 200gr, bineînțeles, eliberat imediat, acesta fiind singurul pește de până atunci. Însă rămânea misterul atacurilor la bețele fixe și a hoților care ne furaseră peștișorii momeală. I-am cerut părerea lui Luka, dar el nu știa nimic.

Pentru că nici după ce mâncasem ploaia nu dădea semne că vrea să se oprească, am hotărât să schimbăm locul, însă aceeași poveste: lansare, atac și când să înțepi, nimic. Până la un moment dat, când la una dintre lansetele mele am descoperit un pui de Șalău, „stilouar” cum îmi place mie să-l numesc. El era hoțul din acea zi cu ghinion, multă ploaie și frig, fenomen resimțit până în măduva oaselor de către noi toți. El și ai lui s-au ospătat pe săturate cu peștișorii noștri și era aproape imposibil să-i înțepi cu cârlige mari și triple pentru că erau mici, de mărimea palmei.

Am decis de comun acord să punem capăt aventurii noastre de la munte în acele condiții extreme, deoarece ploaia nu se oprișe toată ziua și eram uzi până la piele. Am plecat cu o amintire și o experiență neplăcută de la Trei Ape. Prinseam în total doi pești, nici mai mult nici mai puțin, un saliaș și un clenuț rătăcit. Vecinul meu, domnul șofer, mai glumeț din fire, ne-a zis că era mai bine să fi prăjit peștii momeală și să fi făcut o mămăligă cu smântână și mujdei de usturoi, unde, dacă mai adăugam și o ladă de bere, tot ieșeam mai ieftin și mai uscați decât să ne aventurăm pe un lac de munte și să stăm toată ziua în ploaie, concluzie cu care eram aproape toți de acord.

Petru Miloș

ULAZNI PUT U KARAŠEVO

Iako smo u zadnjim godinama u više navrata pisali o žalosnom stanju županijskog puta DJ581A, koji se proteže od ulaza u Karaševu pa sve do Kantara, odnosno do spajanja sa županijskom cestom Ričica-Oravica, županijska administracija je ostala ravnodušna prema tom našem problemu i nije u zadnjih petnaestak godina našla za shodno investirati niti barem lej za njegov popravak. Ama baš ništa. Niti na petkilometerskom dijelu puta koji se proteže kroz naše carine i koji liči na sve drugo samo ne na županijsku cestu, niti na davno asfaltiranoj dionici puta od ulaza u Karaševu pa sve do karaševske komande.

Rupe koje su na našem ulaznom putu oduvijek bile, već su se od nekog vremena počele širiti sve jače i jače. Pogotovo nakon svakog novog snijega i svake nove soli koja pretvara snijeg u vodu i koja ulazi u pukotine asvalta. Neke rupe su doista impresivne, promjera većeg od metra i jako duboke. One otežavaju vožnju i uništavaju aute jer vozači ih zbog učestalosti ne mogu više izbjegavati. Asfalt je, praktički, devastiran. Polako-polako, ako se nešto bitno ne dogodi u načinu upravljanja županije, ovaj naš put će izbjegniti svi vozači koji dolaze ili izlaze iz sela. Kako će tek izgledati u proljeće, nakon što mu još i snijeg, i kiša zadaju zadnji udarac, ne smijem ni pomisliti. Na svu sreću, vozači imaju za izlazak iz Karaševa staru varijantu DC75, odnosno Kolnik, koja se nalazi u relativno dobrom stanju i koju već sada masovno koriste.

Županijski put DJ 581A

Rupe na ulaznom putu u Karaševu

ŽUPANIJSKI PUT DJ581A

Svi vozači iz ove države, pa tako i Karaševci, na različite načine plaćaju određene takse za održavanje puteva, taksa je uostalom uračunata i u cijeni goriva. I dok vozači iz svog džepa savjesno plaćaju svoje obaveze, nadležni nikako ne mogu ili ne žele pronaći novčana sredstva i za naše

naš put nalazi u nadležnosti županije i da je županija dužna sanirati rupe ili asfaltirati ga ponovno, još uvijek postoje ljudi koji to ne znaju i misle da je karaševska administracija kriva za današnje stanje puta. Štoviše, karaševski knez je do sada poduzeo sve potrebne korake za prekategoriaciju našeg puta, odnosno za prelazak puta iz županijske nadležnosti u nadležnost

Napravljeni put "Kolnik"

puteve. Za uzvrat, veoma je teško naplatiti štetu za oštećeni auto jer je skoro nemoguće, kako god pokušate, dokazati na sudu da je baš ta rupa bila pogubna za vaš auto.

Unatoč činjenici da je karaševski knez u više navrata obavijestio stanovnike Karaševa kako se ovaj

karaševske komande. Jer bi tek tada naša komanda imala zakonsko pravo ulagati u popravak i rehabilitaciju puta. U svrhu preuzimanja puta, najprije je karaševsko Mjesno vijeće odobrilo projekt odluke kojega je inicirao karaševski knez, a koji se odnosi na prelazak puta pod ovlast karaševske komande, a zatim je županiji upućen i zahtjev za ustupak puta, koji se temeljio na pozitivnoj odluci našeg Mjesnog vijeća. Samo što županijsko Mjesno vijeće nije usvojilo zahtjev karaševske komande, pod izgovorom da put pripada mreži Karaš-severinskih županijskih cesta. Ipak, budući da je intencija karaševske komande investirati u rehabilitaciju ovog puta, županija predlaže našoj komandi preuzimanje puta u administriranje. S drugim riječima, put bi trebao ostati u ovlasti županije, a karaševska komanda bi trebala investirati u njegovu rehabilitaciju.

Ivan Dobra

SJEDNICA IZVRŠNOG VIJEĆA ZHR-A

U ponedjeljak, 8. veljače, u Središnjem sjedištu Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj održana je prva redovna sjednica Izvršnog vijeća ZHR-a.

Glavne točke dnevnoga reda odnosile su se na projekte i godišnje programe akcija kojih ima u vidu svaka mjesna organizacija Zajedništva te na organizatorijske probleme ustanove.

Sastanak je započeo s predstavljajući projekta budžeta ZHR-a, u kojemu su bili obuhvaćeni prijedlozi troškova i dohotka za tekuću godinu. Za akcije tijekom 2013., izdvojiti će se 10,47% iz godišnjeg proračuna ZHR-a, što iznosi 221 tisuće leja. Sudjelovanje Karaševske zore na raznim folklornim festivalima diljem države, dodjeljivanje poklona i podržavanje dječjih akcija povodom dječjeg dana i božićne jelke, dodjeljivanje nagrada najboljim našim učenicima, podržavanje tradicije fašanaka, organiziranje i podržavanje godišnjih tradicionalnih i religioznih slavlja u svim mjestima Tamiške i Karaševinske županije gdje žive Hrvati, proslava sedamdesetogodišnjaka, ugošćavanje raznih kulturno umjetničkih društava iz Hrvatske, sportska natjecanja i festival „Dan Lilića“, samo su neke od akcija koje će Zajedništvo financirati tijekom godine.

Dr. Milja Vatav, predsjednik klokotičke lokalne organizacije ZHR-a predložio je još tri dodatne akcije koje tamošnja mjesna organizacija namjerava poduzeti u 2013. godini: organiziranje proslave „In memoriam Đuređ Vatav (1938-2005)“, sudjelovanje KUD-a Klokotić na folklornoj sceni iz Buševca iz Republike Hrvatske povodom obljetnice „40 godina prijateljstva Buševac-Klokotić“ i sudjelovanje istog ansambla u Velikoj, R. Hrvatska. „Oduševljen sam s vašim prijedlogom akcije – „In memoriam“ – i uvjeren sam da ćete dobiti potporu Zajedništva što se tiče impliciranja u organiziranje ovog događaja, ali postoji jedna sumnja u vezi s vašim folklornim ansamblom da će prihvatiti biti pod okriljem Zajedništva, a to je neophodno ukoliko se želi financiranje od strane ZHR-a. Da se financiranje odobri, mora se najprije riješiti status KUD-a iz Klokotića i tek nakon toga može se dalje razgovarati o projektima vezanih uz vaš ansambl“ – odgovorio je predsjednik Milja Radan na izložene klokotičke projekte.

Jedan važan subjekt razgovora na sastanku bio je ponovno impliciranje Zajedništva u daljnje nadziranje

i nagrađivanje ponajboljih olimpijaca hrvatskog jezika. „Olimpijada na hrvatskom jeziku odvija se pretežito s učenicima iz naših sela i bila bi šteta da zbog nesuglasica s organizatorima uskratimo našoj djeci pravo nagrađivanja“ – započeo je debatu profesor Đuređ Jankov. „Zajedništvo se povuklo radi toga što organizatori nisu prihvatili sve odredbe pravilnika odvijanja olimpijade, na koje smo mi u nekoliko navrata upozorili, a koje su se posebice odnosile na preskakanje pojedinih faza Olimpijade. Zbog toga su se javile situacije kada su se nekim

okviru organizacije. Naime, kao što stoji u svom izlaganju, Koordinacijski odbor je izbacio ove jeseni iz svojih redova predsjednika Lokalne organizacije Klokotić, zbog nepodržavanja Zajedništva na lokalnim izborima u 2012. godine, kada je odlučio kandidirati kao „independent“. Nakon što bijaše izbačen iz navedene strukture, doktor Vatav saziva mjesnu organizaciju u Klokotiću, gdje ponovno dobiva podršku njezinih članova. U takvoj situaciji, javilo se kao moguće rješenje

Za vrijeme zasjedanja

učenicima nepravilno dodjelivala prva mjesta na ovome natjecanju. Ali, ako vi smatrate da ne trebamo više voditi računa o tim stvarima, onda ćemo se ponovno usmjeriti na stazu organiziranja akcija za olimpijadu“ – bio je mišljenja profesor Milja Radan.

Dalje se razgovaralo o potrebi organiziranja jednog znanstvenog simpozija u Karaševu. Općeprihvaćeno mišljenje bilo je da se mora razraditi jedan priručnik o povijesti naše hrvatske manjine. Kako bi se taj ambiciozni projekt ostvario mora se u nj uključiti jedan što veći kolektiv ljudi iz svih sfera naobrazbe. Tek nakon toga mogu se pozvati na stručni simpozij i drugi stručnjaci iz naše države, ali i iz matične Hrvatske, kako bi i oni doprinijeli u realizaciji ovog, zasad, ideala.

Pri kraju sjednice predsjednik Komunalne organizacije Lupak, Đuređ Jankov, želio je riješiti komplicirani i nejasni status doktora Milje Vatava u

za izlazak iz krize isključenje klokotičke mjesne organizacije iz okvira ZHR-a. Ali, budući da ta odluka nije bila donesena na sastanku Zemaljske konferencije (vrhovno rukovodeće tijelo Zajedništva i jedino rukovodeće tijelo koje može odobriti takvu odluku!), javilo se pitanje kako bi se trebalo nadalje postupiti s predsjednikom klokotičke filijale. „Jedino moguće rješenje je da Koordinacijski odbor, ukoliko želi da ponovno primi u svoje članstvo Milju Vatava, poništi svoju prethodnu odluku o isključenju“ – zaključio je predsjednik Radan.

Da li će Koordinacijski odbor primiti natrag svog bivšeg člana ili ne, otkrit ćemo tek nakon ponovnog sastanka članova ovog rukovodećeg tijela.

Daniel Lucacela

O NOUĂ ȘEDINȚĂ ORDINARĂ A CONSILIULUI LOCAL CARAȘOVA

La sfârșitul lunii ianuarie, pe 29.01.2013, începând cu ora 14.00, în sala de ședințe a Uniunii Croaților din România, Consiliul Local Carașova s-a întrunit în ședința ordinară, având de discutat pe Ordinea de zi șapte proiecte de hotărâre și capitolul Diverse.

Ședința a început prin prezentarea invitațiilor de la banca Raiffeissen Reșița. Reprezentanții băncii au venit să ceară sprijin de la Primăria Carașova pentru oferirea unui spațiu în care aceștia să asigure consiliere locală tuturor potențialilor clienți. Întâlnirile se vor desfășura în fiecare zi de vineri, începând cu ora 15.00, iar persoanele care au diferite neclarități sau nevoi le pot rezolva mai ușor, fără a se mai deplasa la Reșița.

La ședință a participat și șeful de post a Poliției Carașova, care a făcut apel, de această dată, și la consilierii locali să le transmită oamenilor să fie atenți și să sune la poliție în cazul în care observă persoane străine și numere de mașini suspecte circulând prin localitate.

La primul proiect de hotărâre, consilierii au votat în unanimitate încheierea mandatului de consilier local al lui Ghera Giureci-Slobodan. În urma alegerii acestuia ca deputat al minorității croate în Parlamentul României, Slobodan Ghera și-a depus demisia, renunțând la calitatea de consilier local pe motive de incompatibilitate.

La propunerea UCR-ului pentru funcția vacantă de consilier local, consilierii au votat în unanimitate validarea mandatului de consilier local al lui Mateia Marian, acesta fiind următorul membru pe lista de candidați ai UCR-ului la alegerile locale din anul 2012. Mateia Marian s-a născut în anul 1984 în localitatea Carașova. A terminat Liceul Bilingv Româno-Croat din localitatea natală în anul 2002, iar Facultatea de Medicină Veterinară în anul 2008. După terminarea Facultății începe cercetările asupra bunăstării animalelor de lapte, iar în perioada 2010-2011 a întreprins cercetări de specialitate la un număr de douăzeci de ferme de vaci din partea de vest

În timpul lucrărilor ședinței

a Suediei. După îndelungi cercetări, în anul 2012, Mateia Marian își susține teza de doctorat în fața unei comisii de specialitate, devenind astfel unul dintre cei mai tineri doctori în științele medicale veterinare ai Facultății din Timișoara.

În urma acestor modificări, Consiliul Local al comunei Carașova are următoarea componență: patru consilieri din partea partidului PNL (Bocșan Petru, Bogdan Petru, Vorgia Martin, Curiac Nedelcu), patru din partea UCR (Frana Ivan, Ghera Nicolae, Ifca Ilie Nicolae, Mateia Marian Mihai), trei de la PDL (Neagul Petru, Sima Martin, Curiac Gheorghe), un reprezentant de la PSD (Perescu Ioan) și unul de la Partidul Poporului DD (Jigmul Gheorghe).

De asemenea și componența comisiilor de specialitate constituite prin Hotărârea Consiliului Local Carașova nr. 31/23.07.2012, a suferit modificări. Prin urmare, din **Comisia de dezvoltare economico-socială, finanțe, administrarea domeniului public și privat al comunei, agricultură, gospodărire comunală, protecția mediului, servicii de comerț și gospodărirea fondului forestier al comunei** fac parte Bocșan Petru (președinte), Frana Ivan (secretar), și trei membri, Neagul Petru, Perescu Ioan și Jigmul Gheorghe. **Comisia pentru învățământ, sănătate, cultură, protecție socială, activități sportive și de agrement** are următoarea componență: președinte Mateia Marian, secretar Vorgia Martin și membrii

Curiac Nedelcu, Sima Martin, Ghera Nicolae. Cea de-a treia comisie, respectiv comisia pentru **administrarea publică locală, juridică, apărarea ordinii și a liniștii publice** este alcătuită din Curiac Gheorghe (președinte), Ifca Nicolae (secretar) și membrii Bogdan Petru, Curiac Nedelcu și Mateia Marian.

Având în vedere că a fost aprobată finanțarea proiectului „Amenajare drumuri agricole în comuna Carașova“, proiect ce va fi finanțat în cadrul PNDR-Măsura 125, consilierii locali au votat în unanimitate alcătuirea unei comisii care să participe la analiza și verificarea ofertelor în cadrul acestui proiect. Fiindcă membrii comisiei trebuie să îndeplinească anumite condiții, au fost desemnați trei funcționari din aparatul de specialitate al primarului, Mihăilă Maria (președinte), și membrii Vernica Maria și Bobar Adrian. Pentru desfășurarea în condiții optime a procedurii de atribuire a contractului de achiziție de lucrări, a fost cooptat în calitate de expert și domnul Vescan Florin Doroftei.

Consilierii au votat în unanimitate și regulamentul de organizare și funcționare a Bibliotecii Comunale Carașova, unde este bibliotecar Iacob Domăneanț. Finanțarea Bibliotecii se realizează din bugetul local al comunei funcționând în subordinea Consiliului Local și sub autoritatea de specialitate a bibliotecii județene.

Lina Tincul